

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2013 în cauza penală în privința lui

Caliniuc Igor Vasile, născut la 03 decembrie 1979, originar și domiciliat în s. Calmațui, r-nul Hîncești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.11.2012 – 10.01.2013 (prima instanță)

2. 01.02.2013 – 13.06.2013 (instanța de apel)

3. 16.10.2013 – 18.12.2013 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 10 ianuarie 2013, **Caliniuc Igor Vasile** a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Caliniuc Igor pentru faptul că el, în noaptea de 6 spre 7 septembrie 2012, în s. Calmațui, r-nul Hîncești, prin acces liber, pe ascuns a sustras lucerna de pe cota de teren cu suprafața de 0, 49 ha, ce aparține lui Angheleanu Valeriu, cauzându-i o daună materială considerabilă în mărime de 1 500 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia cu condamnarea inculpatului conform învinuirii aduse, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale și admiterea acțiunii civile al părții vătămate în mărime de 1 900 lei, invocînd ilegalitatea sentinței de achitare.

Recurentul a menționat că instanța greșit a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată inculpatului nu s-a confirmat, iar declarațiile acestuia urmau a fi apreciate critic în raport cu celelalte probe administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată, acestea fiind formale, controversate, eronate și care nu coroborau cu celelalte probe.

Acuzatorul de stat a considerat că la cercetarea cauzei în prima instanță au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au dovedit deplin vina lui Caliniuc Igor de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Din textul apelului s-a conchis că, prima instanță a constatat eronat lipsa probelor prin care s-a confirmat furtul săvârșit, deși existența faptului furtului de lucernă de la Anghelleanu Valeriu a fost constatat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2013, a fost respins ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că vinovăția lui Caliniuc Igor în comiterea infracțiunii imputate nu a fost confirmată prin probe concludente, iar prima instanță corect l-a achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. În recursul ordinar declarat de procuror, invocându-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanță de apel, din motiv că vinovăția lui Caliniuc Igor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost confirmată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cauza dată, căroră, în opinia recurentului, instanțele de judecată nu le-au dat o apreciere juridică cuvenită, fapt ce a dus la achitarea nefondată a inculpatului, iar decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel fiind pronunțată o hotărâre ilegală.

Instanța de apel, contrar dispozițiilor art. 24 Cod de procedură penală a admis unilateral poziția invocată de partea apărării și fără a da o apreciere obiectivă declarațiilor părții vătămate Anghelleanu Valeriu, precum și a tuturor circumstanțelor prin care se constată săvârșirea infracțiunii de către inculpat, a admis integral argumentele apărării care a susținut că inculpatul nu a săvârșit fapta de care este învinuit. Totodată, Colegiul penal a respins integral argumentele acuzării, fără a se expune asupra declarațiilor părții vătămate și a procesului-verbal de cercetare la fața locului, prin care au fost fixate urmele de automobil aflate pe terenul ce aparține părții vătămate, care au forță probatorie într-un proces penal contradictoriu.

Mai mult, nu au fost apreciate drept utile declarațiile părții vătămate, care a indicat expres că urmele de roți de la automobil depistate pe terenul acestuia, a doua zi după ce a fost depistat furtul, duc spre domiciliul lui Caliniuc Igor, pînă în nemijlocita apropiere de gospodăria acestuia.

La fel, instanța de apel, fără a motiva care sunt argumentele sale în ce privește achitarea lui Caliniuc Igor, a constatat că declarațiile părții vătămate Anghelleanu Valeriu sunt subiective deoarece partea vătămată este o persoană interesată în soluționarea cauzei.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, ca declarațiile părții vătămate Anghelleanu Valeriu, al martorului Guiban Dionisie, cererea părții vătămate Anghelleanu Valeriu din 12 septembrie 2012 (f.d. 4); procesul verbal de cercetare la fața locului cu fototabela (f.d. 7-10); actul de constatare a prejudiciului din 07 septembrie 2012 (f.d. 13); certificatul eliberat de Direcția Agricultură și Alimentație Hîncești la 24 septembrie 2012 (f.d. 32); schema amplasării terenurilor (f.d. 34), verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre achitarea lui Caliniuc Igor de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, să fie întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel corect a menționat faptul că la judecarea cauzei, prima instanță a respectat normele procesuale, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului, nefiind stabilită vinovăția acestuia.

Din textul recursului se conchide că autorul critică aprecierea probelor administrate de instanța de apel, considerându-le necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă acest argument nu poate fi reținut de instanța de recurs, întrucât motivul precum că probele au fost apreciate tendențios a fost deja obiect de cercetare în instanța de apel și ultima întemeiat a conchis că prima instanță just a argumentat concluzia sa privind aprecierea probelor.

Întemeiate sunt argumentele instanței de apel privind faptul că declarațiile părții vătămate sunt subiective, aceasta fiind persoana interesată în soluționarea cauzei, dar nu sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului, valoarea lor probantă fiind apreciată în cumul cu alte probe.

Instanța de recurs ține să menționeze că este fără temei argumentul recurentului privind faptul că procesele-verbale de cercetare la fața locului confirmă vinovăția lui Caliniuc Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Însă, prin procesul-verbal de cercetare a lanului cu lucernă ce aparține părții vătămate nu se demonstrează vinovăția inculpatului, ci doar faptul sustragerii lucernei.

Mai mult, din procesul-verbal de cercetare a locului de lângă gospodăria inculpatului, rezultă că lângă gospodăria acestuia a fost depistat un stog cu fîn de lucernă și urme de anvelope de la automobil, însă acest fapt nu demonstrează că lucerna a fost sustrasă de pe lanul lui Anghelleanu Valeriu, iar inculpatul nu a negat că avea lucernă în gospodărie, dar că este de pe câmpul său.

Instanța de apel corect a concluzionat că nu poate fi constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nici prin fototabelele cu urme de anvelope, anexate la procesele-verbale de cercetare la fața locului, deoarece prin acestea doar s-au fixat niște urme și anvelopele de la automobilul ce aparține inculpatului. Însă, în cadrul urmăririi penale, nu au fost efectuate careva măsurări, constatări tehnico-științifice ce ar dovedi că urmele de anvelope depistate pe lanul lui Anghelleanu Valeriu coincid cu cele produse de anvelopele de la automobilul inculpatului, întrucât lipsește concluzia specialistului în acest sens.

Referitor la argumentul recurentului precum că la pronunțarea hotărârii de achitare, instanța de apel s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Caliniuc Igor, neluând în considerație declarațiile părții vătămate Anghelleanu Valeriu, la fel nu pot fi reținute de instanța de recurs întrucât aceste argumente sunt declarative, iar probele prezentate au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 27 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei, instanța de apel, a menționat că soluția primei instanțe despre achitarea inculpatului, este corectă, deoarece pe parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei nu au fost prezentate probe suficiente precum că inculpatul ar fi comis furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța de recurs menționează că conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei, de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului, iar instanței de apel nu i-au fost prezentate alte probe concludente și pertinente care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului, iar în lipsa acestora, îndoielile care nu pot fi înlăturate corect au fost interpretate în favoarea acestuia.

Mai mult ca atât, argumentele reținute de acuzatorul de stat au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingându-le.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2013 în cauza penală în privința lui ***Caliniuc Igor Vasile***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev